

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 3 października 2017 roku

Pozwem z dnia 1 kwietnia 2014 roku powód K. G. wniósł o zasądzenie od L. S. C. de S. y (...) S.A. z siedzibą w M. Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 60.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 14-dnia od doręczenia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Żądanie pozwu obejmowało także zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew k. 1-4).

W piśmie z dnia 24.1.2017 strona pozwana wniosła o dopozwanie (...) S.A. w W., wskazując, że L. S. utraciła legitymację bierną w niniejszym procesie na skutek zbycia portfela ubezpieczeń zawartych na terytorium Polski (pismo pozwanego k. 405-406).

Postanowieniem z dnia 3 października 2017 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie (...) S.A. w W. w charakterze pozwanego i zwolnił od dalszego udziału w sprawie L. S. C. de S. y (...) S.A. z siedzibą w M. (postanowienie k. 484).

Na rozprawie w dniu 3 października 2017 roku strony zawarły ugodę, na mocy której pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 45.000 złotych tytułem dopłaty do wcześniej wypłaconego zadośćuczynienia za skutki wypadku z dnia 23 stycznia 2012 roku, kwoty 2.400 złotych tytułem zwrotu połowy kosztów zastępstwa procesowego, kwoty 1.500 złotych tytułem połowy opłaty od pozwu oraz zwrotu kwot poniesionych przez powoda tytułem zaliczek na opinie biegłych w sprawie, w zakresie, w jakim nie zostały z nich pokryte koszty procesu (ugoda k. 483).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Postępowanie w niniejszej sprawie podlegało umorzeniu. Zgodnie z art. 223 § 1 kpc przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron. Niemożność podpisania ugody sąd stwierdza w protokole. Stosownie do § 2, przepis art. 203 § 4 stosuje się odpowiednio, co oznacza, że w przypadkach gdy ugoda jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, sąd może uznać ją za niedopuszczalną i dalej rozpatrywać sprawę w celu rozstrzygnięcia jej wyrokiem.

W niniejszej sprawie zaproponowany przez strony sposób ugodowego załatwienia sporu był zgodny z prawem i zasadami współżycia społecznego, nie zmierzał też do obejścia prawa. Wobec tego nie było podstaw do odmowy zatwierdzenia w/w ugody przez Sąd.

Należy zwrócić uwagę, że zawarta przez strony ugoda wiąże sąd, który w jej rezultacie musi umorzyć postępowanie w zakresie objętym ugodą (art. 355 kpc), ponieważ dalsze postępowanie w sprawie jest już niedopuszczalne (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1998 r., III CKN 824/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 78; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r., V CSK 157/10, LEX nr 688708). Zawarcie przez strony ugody wyraża ich dorozumianą wolę odstąpienia od kontynuowania postępowania, a zatem odbieranie od wnioskodawców oświadczenia o cofnięciu wniosku czy też o wyrażeniu zgody przez uczestników na to cofnięcie jest w tym przypadku zbędne (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2014 r., III CSK 360/13, LEX nr 1621346). Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I sentencji orzeczenia.

O zwrocie powodowi poniesionych przez niego kosztów (pkt II sentencji) Sąd orzekł na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2016 roku poz. 623 ze zm., powoływana dalej w skrócie jako uksc). Powód uiścił zaliczki w łącznej kwocie 1.000 złotych (k. 230v i 256v), z czego tytułem wynagrodzenia biegłych wypłacono łącznie kwotę 240 złotych (postanowienia k. 279), zatem zwrotowi podlegała kwota 760 złotych. Ponadto, stosownie do art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. d uksc Sąd z urzędu

zwraca stronie połowę uiszczonej opłaty od pisma wszczynającego postępowanie w drugiej instancji, w której sprawa zakończyła się zawarciem ugody sądowej. Opłata od pozwu wyniosła 3.000 złotych, wobec czego Sąd winien zwrócić powodowi kwotę 1.500 złotych. Łącznie zatem z tytułu poniesionych przez powoda wydatków – niewykorzystanych zaliczek oraz w/w opłaty, powodowi należał się zwrot kwoty 2.260 złotych.

O rozstrzygnięciu w pkt III Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 uksc w zw. z art. 98 § 1 kpc. Niniejsza sprawa zakończyła się ugodą, w której strona pozwana uznała roszczenie powoda niemal w całości, zatem to stronę pozwaną należało obciążyć wydatkami poniesionymi tymczasowo ze Skarbu Państwa na poczet wynagrodzeń biegłych i opłat za kserokopię dokumentacji medycznej. Łączna kwota z tego tytułu wyniosła 2.822,15 złotych (37,15 zł, 7,36 zł, 287,52 zł, 127,88 zł, 1182,89 zł, 1179,35 zł – postanowienia k. 207-208, 209-210, 293, 346, 395, 462-463).

Stosownie do art. 104 kpc koszty procesu, w którym zawarto ugodę, znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej. Wobec tego Sąd nie orzekł co do pozostałych kosztów poniesionych przez strony, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: (...).